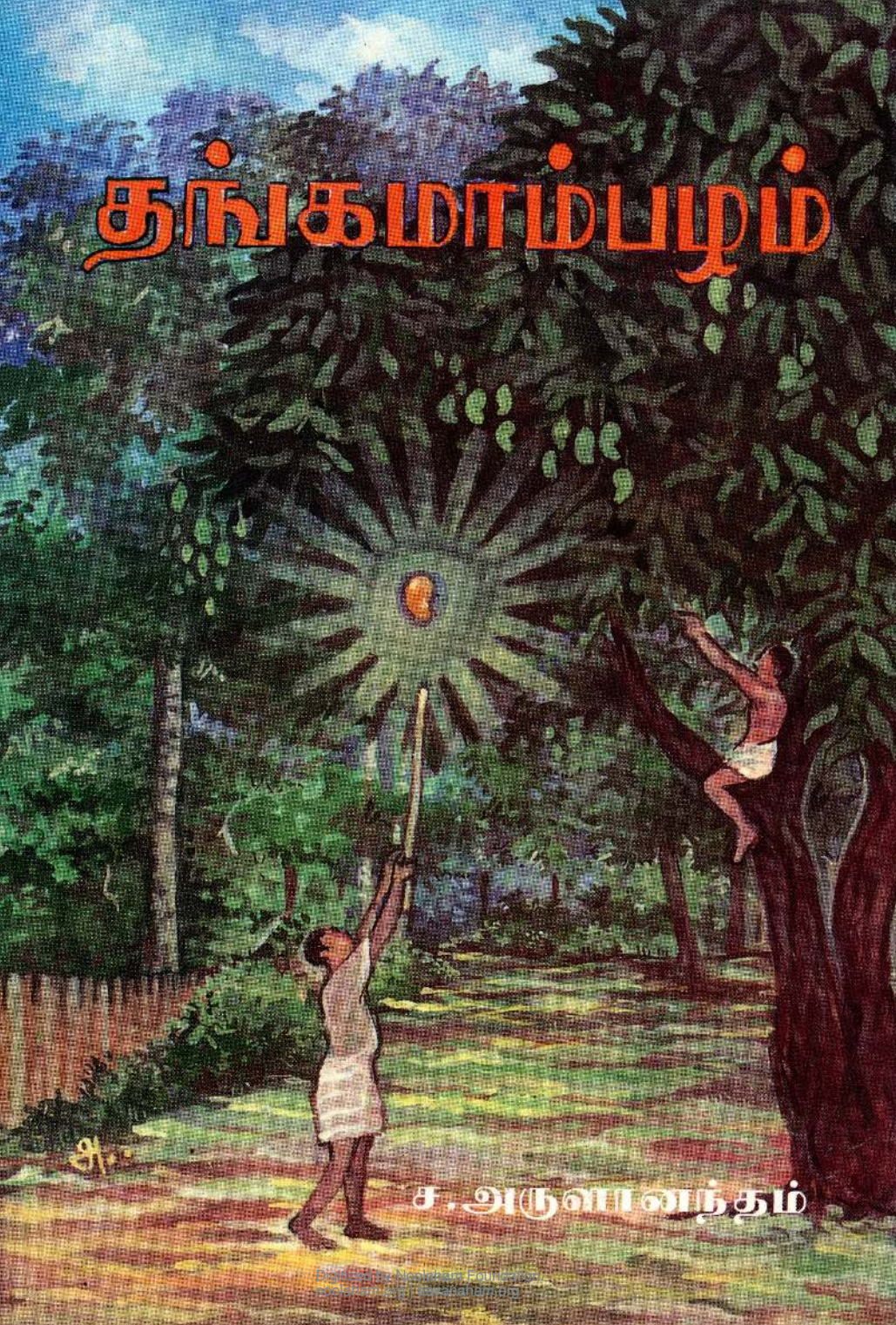

தங்கமரம்பழம்

ச. அருளானந்தம்

~~09.09.11 - 12.09.11~~

~~09.09.11.12.09.11~~

12.09 - 13.09

சுந்தரபாண்டியம்

பிழைக்கப்பட்டது

ச. சிவசாமிநாயகர்

தங்கமாம் பழம்

சிறுவர் கதைகள்

ச.அருளாசாந்தம்

நூல்	: தங்கமார்பழம்
நூல் வகை	: சிறுவர் இலக்கியம்
ஆசிரியர்	: ச.அருளானந்தம் (கேணிப்பித்தன்)
உரிமை	: ஆசிரியருக்கு
முதற் பதிப்பு	: 06.10.2002
படங்கள்	: ச.அ.அருள்பாஸ்கரன்
வெளியீடு	: அருள் வெளியீட்டகம் 37/7 மத்திய வீதி உவர்மலை, திருகோணமலை. தொ.இல. 026-21507
பதிப்பகம்	: கீதா பப்ளிகேஷன் கொழும்பு-13
விநியோகஸ்தர்	: லங்கா புக டிப்போ FL 1-14, டயஸ் பிளேஸ் குணசிங்கபுர கொழும்பு-12
பக்கம்	: 48
விலை	: 80.00 ரூபா
ISBN	: 955-97106-9-9

இந்நூல் ...

தந்தையாய் தாயாய் வழிகாட்டியாய்
என்னை உருவாக்கிய எந்தை, எந்தாய்
சின்னத்தம்பி கணபதிப்பிள்ளை செல்லம்மா,
மாணிக்கம் பெரியதம்பி,
அவர்களின் திருப்பாதக் கமலங்களுக்குக்
காணிக்கை

எனது மனதிலிருந்து...

கதை சிறுவர்களுக்கு மிக விருப்பமானது. கதையை ரசித்துக் கேட்டு மகிழ்வார். கதை சொல்வதன் மூலம் அவர்களை மகிழ்விக்கலாம். வாசிப்பில் ஆழ்த்தலாம். வாசிப்பதால் அவர்களது அறிவு வளரும். மொழி ஆற்றல் விருத்தியுறும். மொழி ஆற்றல் உள்ளவர்கள் பிரகாசிப்பார்கள். சிறுவர்களை நன்கு வாசிப்பதில் வழிப்படுத்த வேண்டும். நான் சிறுவனாக இருந்த போது என்னை வாசிக்கும்படி எனது ஆசிரியர்கள் அறிவுறுத்தி வழி காட்டினார்கள். மாணவரது வளர்ச்சி ஆசிரியர்களிலேயே பெரிதும் தங்கியுள்ளது. ஆசிரியர்கள் வழிகாட்டிகளாக விளங்கவேண்டும்.

சிறுவர் இலக்கியம் என்பது சிறுவர்களுக்காக அவர்களது வாசிக்கும் ஆர்வத்தைத் தூண்டி நல்ல மனிதர்களாக வாழ வழிவகுக்கும் இலட்சியத்தில் எழுதப்பட வேண்டும். சிறுவர்களது மனங்களில் அன்பு, கருணை, அறம், விட்டுக்கொடுக்கும் மனப்பான்மை, மனித நேயம் ஆகியவை துளிர்விடும் வண்ணம் நமது படைப்புகள் அமையவேண்டும். எனது சிறுவர் இலக்கிய முயற்சிகள் யாவும் இதன் அடிப்படையிலேயே அமைந்துள்ளன. சிறுவர் இலக்கியம் படைப்பதையே பெரிதும் விரும்பிச் செய்கிறேன். சிறுவர்களோடு சேர்த்து அவர்களது விருப்பு வெறுப்புக்களை அறிந்து அவர்களாக மாறி அவர்களுக்குப் பரிச்சயமான மொழியில் சொல்ல வேண்டும். எழுத வேண்டும். ஆசிரியர்களும் அதிபர்களும் பெற்றாரும் மாணவர்களும் தரும் ஆர்வம் தான் என்னை மென்மேலும் எழுதத் தூண்டும் பக்கபலமாகும். எனது சிறுவர் இலக்கியங்கள் பல சாகித்திய விருதுகளைப் பெற்றுள்ளன. அந்த விருதுகளைப் பெறும் போது இவர்களைத்தான் நினைவுகூர்வேன்.

எனது நூல்களின் வெற்றிக்குப் பின்னால் பலர் இருக்கின்றார்கள். நூலில் வரும் கருத்துக்கள் முக்கியமானவை. அவற்றைத் தன் ஓவியங்கள் மூலம் வெளிக்கொண்டு வந்து உயிர் ஊட்டும் பணியில் எனது மகன் ச.அ.அருளாஸ்கரன் உள்ளார். பின்னட்டையில் என்னை அறிமுகம் செய்யவர் அகில இலங்கை சமாதான நீதவானும் வவுனியா மாவட்ட சர்வோதய இணைப்பாளருமான திரு.க.கனகரத்தினம் அவர்கள் அன்பும் பண்பும் கொண்டவர். அழகாக வடிவமைத்து அச்சிட்டு நூலாக்கும் பணியில் கீதா பப்ளிகேஷன் உரிமையாளர் திரு. வி.இராஜேந்திரம் இருக்கிறார். எனது நூல்களைப் படிக்க நீங்கள் இருக்கிறீர்கள். ஆதலால் தரமான சிறுவர் நூல்களை எழுதித் தர வேண்டியது எனது கடமையாகிறது. உங்கள் அனைவருக்கும் மனம் நிறைந்த நன்றியை நவில்கின்றேன்.

ஆலங்கேணி
கிண்ணியா

ச.அருளானந்தம்

- தமிழ்நாடு - திரைப்படங்கள்
1. வண்ணத்துப்பூச்சி. 05
 2. சூரியனும் சிறுவர்களும். 09
 3. காகமும் செயலும். 13
 4. ஒற்றுமை. 16
 5. தங்கமாம்பழம். 22
 6. நன்றியுணர்வு. 29
 7. யானைக்குட்டி. 33
 8. காகமும் பாடமும். 37
 9. கரடியும் குட்டிகளும். 41

வண்ணத்துப் பூச்சி.

ஈச்சந்தீவு சிறிய கிராமம். உப்புநீர்ச் சிற்றாறு குழந்திருக்கும். ஈச்சம்புதர்கள் நிறைந்திருக்கும்.பூத்துக் காய்த்து மகிழ்வூட்டும். பிஞ்சுகள் பசுமையாக இருக்கும். கண்ணைக் கவர்ந்து வரும் போது சிவப்பாகத் தெரியும். கண்ணைக் கவர்ந்து இழுக்கும்.பழம் கருமையாக இருக்கும். குலை குலையாக பழுத்திருக்கும். நல்ல ருசியான பழங்கள்.சிறுவர்கள் விரும்பி உண்பார்கள்.

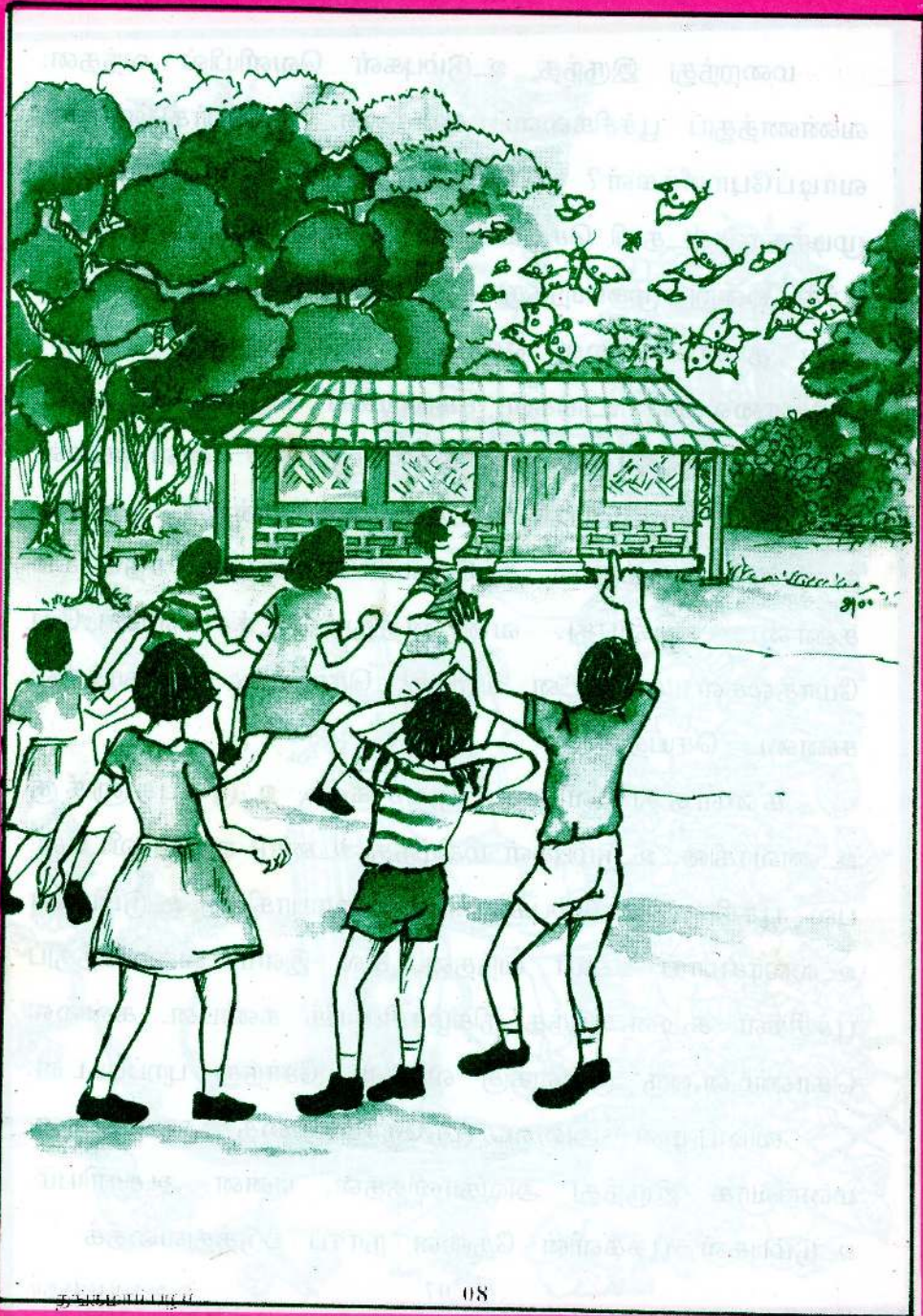
அங்கு அழகான பூந்தோட்டம். வண்ணப் பூக்கள் மலர்ந்து இருக்கும். காற்றில் ஆடிக் கலகலக்கும். வண்ணத்துப் பூச்சிகள் பாட்டம் பாட்டமாக வரும். வட்டம் அடித்துப் பறந்து திரியும். பூக்களில் தேன் இருக்கும். தேனைக் குடித்து மகிழும்

அந்தப் பூந்தோட்டத்தில் உடும்புகளும் வாழ்ந்தன. பதுங்கி இருந்து பூச்சிகளைப் பிடித்து உண்டு மகிழ்ந்தன. வண்ணத்துப் பூச்சிகள் இலகுவில் அகப்படுவது இல்லை. மிகக்கவனமாக இருந்தன. உடும்புகள் கூடித் திட்டம் தீட்டின. அதிகாலையில் பூக்களில் உள்ள தேனைச் சிதைத்தன. நாவினால் நக்கி நாசமாக்கின. பூக்களில் தேன் இல்லை. வண்ணத்துப் பூச்சிகள் பாட்டமாய் வந்தன. வட்டம் அடித்துப் பறந்தன.பல நாட்கள் இவ்வாறு சென்றன. பூச்சிகள் தமக்குள் குசுகுசுத்தன.

மறைந்து இருந்த உடும்புகள் வெளியில் வந்தன. வண்ணத்துப் பூச்சிகளைப் பார்த்தன. “நண்பர்களே ஏன் வாடிப்போனீர்கள்? என்ன நடந்தது? சொல்லுங்கள். முடிந்தால் உதவி செய்கிறோம்” என்றன. கபடம் இல்லாத பூச்சி ஒன்று முன்வந்தது. “பூக்களில் தேன் இல்லை. அது தான் கவலை” என்றது. “ஓ.. அதுவா விசயம்? அதிகாலையில் உங்கள் சகபாடிகள் வந்தன. தேனைக் குடித்துச் சென்றன. மற்றவர்களுக்கும் வையுங்கள் என்றோம். அவைகள் கேட்கவில்லை” என்றன. பூச்சிகள் நம்பின. ஆளுக்காள் சந்தேகம் கொண்டன. சந்தேகம் சண்டை ஆகியது. வண்ணத்துப் பூச்சிகளிடையே மோதல்கள் ஏற்பட்டன. பறந்து கொண்டே அந்தரத்தில் சண்டை செய்தன.

களைத்து விழும் பூச்சிகள் உடும்புகளுக்கு உணவாகின. உடும்புகள் மகிழ்ந்து உண்டு ஏப்பம் விட்டன. பல பூச்சிகள் உடும்புகளுக்கு இரையாகின. உடும்புகள் உல்லாசமாய் உலா வந்தன. சில இளம் வண்ணத்துப் பூச்சிகள் கூடின. இந்த நிகழ்ச்சியைக் கண்டன. கவலை கொண்டன. ஒரு முடிவுக்கு வந்தன. சேர்ந்து புறப்பட்டன.

விடியுமுன் அவை பூந்தோட்டத்தை அடைந்தன. மறைவாக இருந்து அவதானித்தன. என்ன ஆச்சரியம். உடும்புகள் பூக்களின் தேனை நாசப் படுத்துவதைக்

கண்டன. உடும்புகளின் வஞ்சகச் செயலை அறிந்து
கொண்டன. மெதுவாகப் பின்வாங்கிச் சென்றன.
வண்ணத்துப் பூச்சிகளிடம் உண்மையைக் கூறின. பூச்சிகள்
தங்கள் செயலை எண்ணி வேதனை அடைந்தன. ஒன்றாகக்
கூடின. உடும்புகளை விரட்டத் திட்டமிட்டன. அணிதிரண்டு
பக்கத்தில் உள்ள முன்பள்ளிக்குச் சென்றன. வண்ணத்துப்
பூச்சிகளைப் பிள்ளைகள் கண்டனர். பிள்ளைகளுக்கு ஒரே
கொண்டாட்டம். வண்ணத்துப் பூச்சிகள் சுற்றிச் சுற்றிப்
பறந்தன. பிடித்து விரட்டிப் பார்த்தார்கள். அவை போவதாக
இல்லை. ஆசிரியர்களைச் சுற்றி வட்டம் இட்டன.

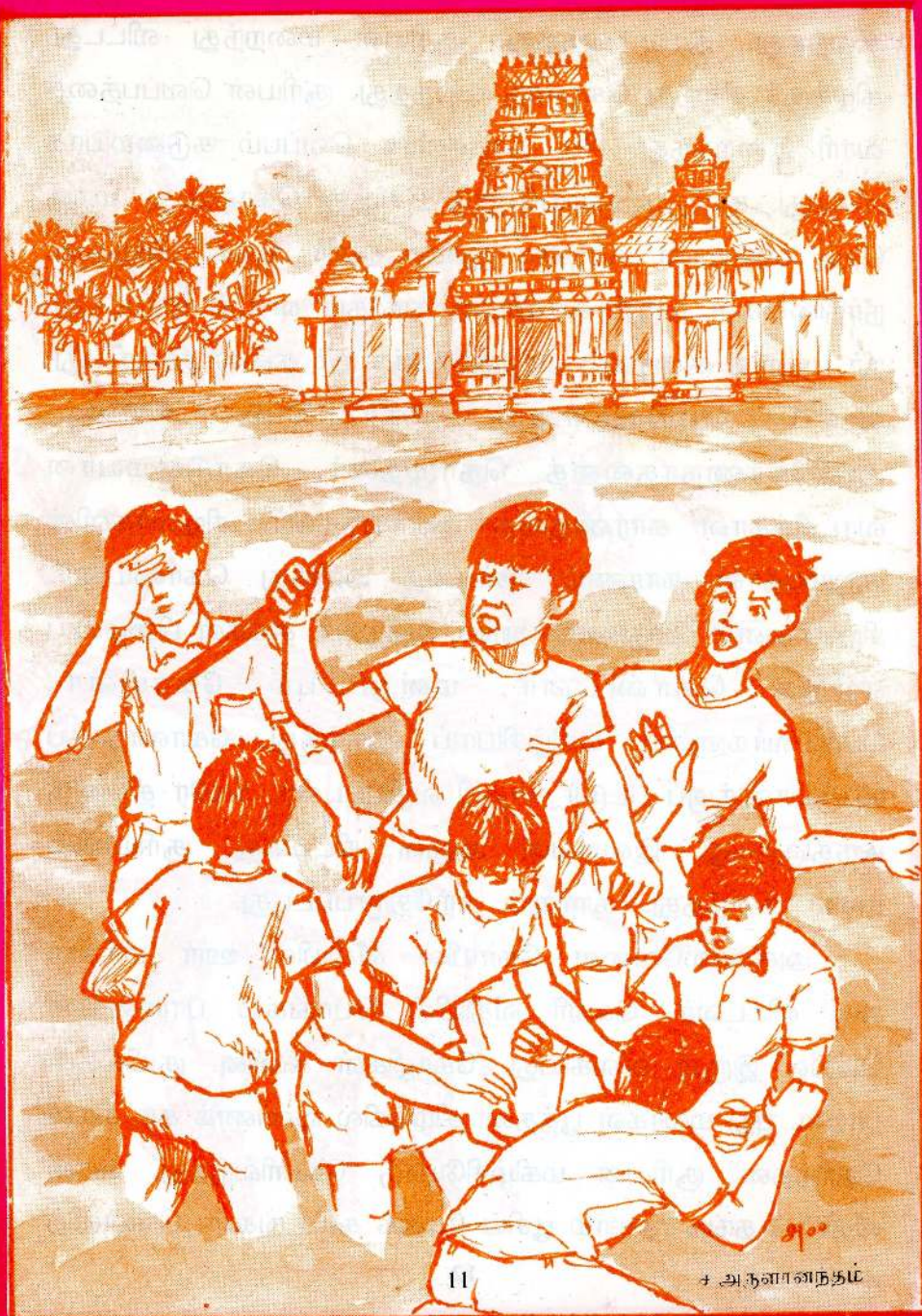
ஆசிரியர்கள் புரிந்து கொண்டனர். அவர்கள் எழுந்தார்கள்.
பூச்சிகள் வரிசையாக முன்னால் பறந்து சென்றன.
ஆசிரியர்களோடு வேட்டை நாயும் சென்றது. நாய் மணம்
பிடித்து முன்னே சென்றது. ஆசிரியர்களும் பிள்ளைகளும்
பின்னால் வந்தனர். அவர்கள் பூந்தோட்டத்துள் நுழைவதை
உடும்புகள் கண்டு கொண்டன. ஆபத்தை உணர்ந்து
கொண்டன. வேட்டை நாயையும் கண்டன. பயத்தில்
தலைதெறிக்க ஓடி மறைந்தன. வேட்டை நாய் பூந்தோட்டத்தைக்
காவல் செய்தது. வண்ணத்துப்பூச்சிகள் மகிழ்ந்தன. பிள்ளைகள்
சந்தோசத்தோடு வீடு சென்றனர். உடும்புகள் அந்தப் பக்கம்
வருவதே இல்லை. வண்ணத்துப் பூச்சிகள் நன்றி கூறிப் பறந்து
திரிந்தன. பூக்களின் தேனை உண்டு சந்தோசமாய் வாழ்ந்தன.

சூரியனும் சிறுவர்களும்

அழகான கிராமம் கள்ளிமேடு. அது தம்பலகாமத்தில் உள்ளது. அந்த அழகிய கிராமத்தைக் கல்வி மேடு என்றும் அழைப்பார்கள். கந்தளாய்க் குளத்தின் நீர் வயல்களை நிரப்பும். நெல் வயல்கள் செழித்து விளையும். மா, பலா, வாழை, தென்னை நிறைந்து இருக்கும். ஆதிகோணநாதர் கோயில் அருளைக் கொடுக்கும். பெரிய கோயில் வீதி விரிந்து கிடக்கும். அங்கு ஊர்ப் பெரியவர்கள் மாலைநேரங்களில் கூடுவார்கள். ஊர் விடயங்களைப் பேசுவார்கள். ஒரு புறத்தில் சிறுவர்கள் கூடி விளையாடி மகிழ்வர். தென்னைகளில் மைனாக்கள் குதூகலிக்கும். மக்கள் ஒற்றுமையாகவும் சந்தோசமாகவும் வாழ்ந்தனர்.

ஒருநாள் சிறுவர்கள் வழமைபோல் கூடினார்கள். கிளித்தட்டு விளையாட விரும்பினார்கள். இரு குழுவாகப் பிரிந்தனர். தங்கன் ஒரு குழுவுக்குத் தலைமை தாங்கினான். சண்முகன் மற்றக் குழுவின் தலைமையை ஏற்றான். ஆட்டம் தொடங்கியது. ஆட்டம் சூடு பிடித்து விட்டது. தங்களை மறந்து விளையாடினர். விளையாட்டில் பிழை நடந்து விட்டது. தங்கன் அணியினர் ஆட்டம் பிழை என்றனர். சண்முகன் அணி அதனை மறுத்தது. வாய்த்தர்க்கம் முரண்பாடாக உருவெடுத்தது. ஆட்டம் குழம்பியது. முரண்பாடு சண்டையாகியது.

ஊர்ப் பெரியவர்கள் ஓடி வந்தனர். சிறுவர்களுக்கு அறிவுரை கூறினர். அவர்கள் எவர் சொல்லையும் கேட்க வில்லை. குறும்புக்காரச் சிறுவர்கள் குழப்படி செய்தனர். சூரியன் இவர்கள் செயலைக் கண்டது. கோபம் கொண்டு

சிவந்தது. இரவு வந்தது. சூரியன் மறைந்து விட்டது. கிழக்குச் சிவந்து கொண்டு விடிந்தது. சூரியன் வெப்பத்தை வாரி இறைத்தது. சில நாட்களாக வெப்பம் கடுமையாக வீசியது. காற்றும் சூரியனோடு சேர்ந்து கொண்டது. மரஞ் செடி கொடிகள் வாடின. இலை தளிர் கருகி வீழ்ந்தன. நீர்நிலைகள் வற்றி வரண்டன. எங்கும் வரட்சி ஏற்பட்டது. நீர் பற்றாக் குறையும் வந்தது. பஞ்சமும் தலை தூக்கியது. ஊர் ப் பெரியவர்கள் கோயிலில் கூடினர். ஆதிகோணநாதனைத் தொழுதனர். கொடுமையான வரட்சிக்கான காரணத்தை ஆராய்ந்தனர். சிறுவர்களின் குறும்புதான் காரணம் என்பதை அறிந்து கொண்டனர். சிறுவர்களும் மெதுவாக அங்கு வந்தனர். தங்கள் பிழையை ஏற்றுக் கொண்டனர். மன்னிப்புக் கோரினர். பெரியவர்களுக்கு மகிழ்சியாய் இருந்தது. கோணநாதப் பெருமானுக்குப் பட்டுச் சாத்தி வழிபட்டனர். ஊரே திரண்டு வந்திருந்தது. இறைவன் அருள் கிட்டியது. சூரியனின் மனம் கனிந்தது. காற்றும் சந்தோசப்பட்டது.

அதிகாலவேளை கோயில் வீதியில் ஊர் மக்கள் கூடி விட்டனர். வெளி வீதியில் பொங்கல் பானைகள். மெல்ல இருள் விலகியது. கோழிகள் கூவின. குயில்கள் பாடின. புது மலர்கள் பூத்தன. கிழக்கில் வண்ணக் காட்சிகள் தெரிந்தன. சூரியன் மகிழ்சியோடு வெளிவந்தது. வான வீதியில் தங்க முலாம் பூசிய மேகக் கூட்டங்கள். வெள்ளித் தங்கமாமழும்

தீவுகள். வண்ணக் காட்சிகள். பொங்கல் பாணைகள் பொங்கி வழிந்தன. ஊரவர்களோடு சிறுவர்களும் பங்குகொண்டனர். சூரியன் மெல்ல மெல்ல மேலெழுந்தது. ஊரவர்களுடன் சிறுவர்களும் கைகூப்பி வணங்கினர். சிறுவர்கள் மனம் திருந்தியதைச் சூரியன் கண்டது. மகிழ்ந்து தன் வெப்பச் சக்தியை கடல்மேல் செலுத்தியது.

கடல்நீர் நீராவி யாகி மேழுந்தது. மெல்ல முகிலாகத் திரண்டது. பின் கருமுகிலாக மாறியது. முகில்கள் திரண்டு வந்தன. சூரியன் காற்றை அழைத்தது. கருமுகில்களைக் கலைத்து வருமாறு கூறியது. காற்று விரைந்து எழுந்தது. கருமுகில்களைச் சேர்த்துத் துரத்தி வந்தது. மேகங்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று உரசிக் கொண்டது. அப்போது மின்னல் தோன்றியது. கூடவே முழங்கி இடித்தது. மரஞ்செடி கொடி மகிழ்ந்து ஆடின. மழை சோவெனப் பொழிந்தது. வரண்ட நிலம் நீரை உறிஞ்சிக் கொண்டது. மழை நீர் வெள்ளமாக ஓடியது. நீர்நிலைகள் நிரம்பின. கந்தளாய்க்குளம் நிறைந்தது. மரஞ்செடிகள் செழித்தன. பயிர்கள் விளைந்தன. பஞ்சம் நீங்கியது. மக்கள் எல்லோரும் மகிழ்ந்தனர். சூரியனுக்கு நன்றி கூறினர். சிறுவர்கள் பெரியவர்களை மதித்தனர். இப்போது அவர்கள் குழப்படி செய்வதில்லை. பிள்ளைகளின் செயல்களைச் சூரியன் தினமும் பார்த்துக் கொண்டே இருக்கிறது.

காகமும் செயலும்

நமக்குத் தண்ணீர் விடாய் வந்தால் என்ன செய்வோம்.? தண்ணீரைத் தேடி எடுத்துக் குடிப்போம். இல்லையா.? அந்தக் காகத்திற்கும் தண்ணீர் விடாய். தாகத்தால் தவித்தது. பறந்து அலைந்து திரிந்தது. ஒரு வீட்டின் முற்றத்தில் குடம் இருக்கக் கண்டது. சந்தோசத்துடன் பறந்து வந்தது. மகிழ்ச்சியால் காகா என்று கரைந்தது. குடத்தில் வந்து இருந்தது. குடத்துள் தனது சொண்டை நீட்டியது. தண்ணீர் சொண்டில் படவில்லை. நன்றாகக் குனிந்து எட்டிப் பார்த்தது. கண்களை உருட்டி உற்றுப் பார்த்தது. குடத்தின் அடியில் கொஞ்சம் தண்ணீர் தெரிந்தது.

தாகம் அதிகரித்தது. என்ன செய்வது என்று யோசித்தது. நாக்கு வரண்டு விட்ட உணர்வு. தண்ணீர் கிடைத்த பாடில்லை. வேதனையோடு காகா எனக் கரைந்தது. ஏக்கத்தோடு எழுந்து பறந்து சுற்றியது. மீண்டும் குடத்தில் வந்து இருந்தது. முடியும்வரை எட்டிப்பார்த்தது. தண்ணீர் எட்டவே இல்லை. கோபத்தோடு விரைந்து எழுந்தது. பறக்கும் போது குடம் அசைந்ததை உணர்ந்தது. திடீரென மனதில் எதையோ எண்ணியது. மீண்டும் குடத்தின் வாய் விளிம்பில் வந்து இருந்தது. கால் விரல்களால் அழுத்திப்பிடித்தது. தன் சக்தியை ஒன்றாய் சேர்த்தது.

உந்தி உன்னி எழுந்து பறந்தது. உந்து விசையால் குடம் சரிந்து உருண்டது.

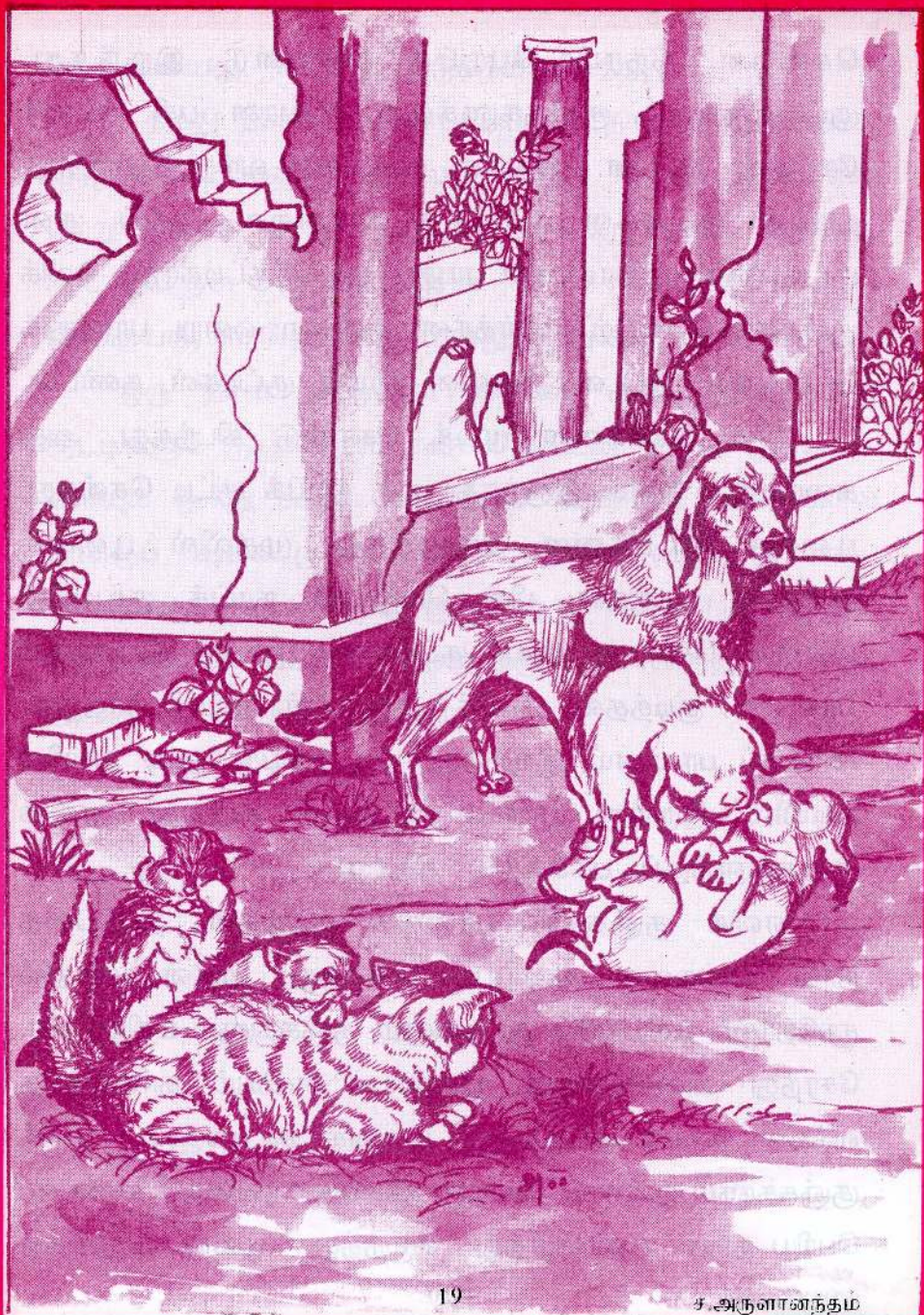
குடம் சரிந்து கிடந்ததைக் கண்டது. மகிழ்சியால் காகா எனக் கூச்சல் இட்டது. அது வெற்றி வெற்றி என்பது போல் இருந்தது. குடத்தின் பக்கம் வந்தது. குடத்தைச் சுற்றித் தத்தி வந்தது. மெதுவாகக் குடத்துள் புகுந்தது. விரைந்து தண்ணீரைக் குடித்தது. தாகம் தீர்ந்த மகிழ்ச்சி. வெளியில் வந்து பார்த்தது. பக்கத்தில் இருந்த மரத்தில் பறந்து இருந்தது. நான்கு பக்கமும் பார்த்தது. 'காகா' என்று சத்தமிட்டது. தூரத்தே இருந்து 'காகா' என்ற சத்தம் கேட்டது. பல காகங்கள் பறந்து வந்தன. குடத்தின் பக்கம் சென்றன. ஒவ்வொன்றாகப் புகுந்து தண்ணீரைப் பருகின. காகங்கள் மகிழ்ச்சியால் நடந்தும் பறந்தும் திரிந்தன. ஒரே குதூகலமாக இருந்தது. குடத்தை உருட்டிய காகத்தை மற்ற காகங்கள் பாராட்டின. தங்களை அழைத்துத் தாகம் தீர்த்ததற்காக நன்றி கூறின. காகம் தனது முயற்சியை எண்ணியது. முயற்சி திருவினை ஆக்கும் என்று காகங்கள் கரைந்தன. மகிழ்ச்சியாய்க் கலைந்து சென்றன.

ஒற்றுமை

செட்டிகுளம் அழகிய கிராமம். அது வவுனியா மாவட்டத்தில் உள்ளது. உழைப்பால் உயர்ந்த மக்கள் வாழ்ந்தனர். பரந்த குளங்கள் நீர்வளமுட்டின. செம்மண்பயிர்களுக்கு உரமுட்டின. வயலும் தோட்டமும் மக்களுக்கு வாழ்வளித்தன. பாலும் தேனும் பழங்களும் எங்கும் கிடைத்தன. அழகான வீடுகள் இருந்தன. பல வசதிகளும் இருந்தன. ஆனால் நாட்டின் பிரச்சினைகள் மக்களைப் பாதித்தது. மக்கள் இடம் பெயர்ந்தனர். அகதிகளாகி எங்கோ சென்று விட்டனர்.

மணியத்தார் வாழ்ந்த வீடு மாளிகை போன்றது. அங்கு இப்போது யாரும் இல்லை. பாழடைந்து போய் விட்டது. பற்றைக் காடுகள் வளர்ந்து இருந்தன. அந்தப் பெரிய வீட்டில் ஒரு நாய் வாழ்ந்தது. அதற்கு இரண்டு குட்டிகள் இருந்தன. ஒரு பூனையும் தன் இரு குட்டிகளுடன் வாழ்ந்தது. இரண்டு குஞ்சுகளோடு எலியும் வாழ்ந்தது. மனிதர்கள் இல்லை. உணவு தேடி அலைந்தன. இவை ஒன்றுக்கு ஒன்று பயந்து வாழ்ந்தன. எதிரிகளாய் எண்ணின. நாய் மட்டும் தலைவியாய்த் திரிந்தது. பெரியவை வெளியில் செல்லும். உடனே குட்டிகளும் குஞ்சுகளும் சேர்ந்து விளையாடும்.

ஒரு நாள் நாயும் பூனையும் எலியும் உணவு தேடச்

சென்றன. நேரம் போய்க் கொண்டு இருந்தது. குட்டிகளுக்கும் குஞ்சுகளுக்கும் சரியான பசி. வாடிச் சோர்ந்து விட்டன. முதலில் நாய்தான் வந்து சேர்ந்தது. நாய்க் குட்டிகள் பாய்ந்து சென்றன. நாய் தன் குட்டிகளுக்குப் பால் ஊட்டியது. பூனைக்குட்டிகளும் எலிக் குஞ்சுகளும் எட்டிப் பார்த்தன. ஒன்றை ஒன்று பார்த்துக் கொட்டாவி விட்டன. இதனை நாய்க் குட்டிகள் கண்டன.

நாய் கண்களை மூடிக் கொண்டு கிடந்தது. அது களைத்துப் போய் இருந்தது. ஒரு நாய்க் குட்டி சென்றது. பூனைக் குட்டிகளை அழைத்தது. முதலில் பூனைக் குட்டிகள் பயந்தன. பின் மெதுவாக நாய்க் குட்டியின் பின்னால் சென்றன. நாய்க் குட்டிகளும் பூனைக் குட்டிகளும் பாலைக் குடித்தன. எலிக் குஞ்சுகள் எட்டிப்பார்த்தன. பார்க்கப் பாவமாய் இருந்தது. ஒரு நாய்க் குட்டி தாயின் மடியில் இருந்து பாலை உறிஞ்சி வந்தது. எலிக் குஞ்சுகளுக்குப் பக்கத்தில் விட்டது.

எலிக் குஞ்சுகள் பாலைக் குடித்தன. நடப்பதை நாய் கண்களை மூடியபடி பார்த்தது. அதன் மனதில் சந்தோசம். பசியாறிய குட்டிகளும் குஞ்சுகளும் மகிழ்ந்தன. சேர்ந்து விளையாடின. பூனையும் எலியும் தாமதித்தே வந்தன. நாய்க் குட்டிகளும் பூனைக் குட்டிகளும் எலிக் குஞ்சுகளும் ஒன்றாய் சேர்ந்து விளையாடுவதைக் கண்டன. பெரிய நாய் கண்விழித்து எழுந்தது. பூனை பதுங்கத் தங்காமபடி

தொடங்கியது. எலிக்கு நடுக்கம் பிடித்தது.

“நமது பிள்ளைகளைப் பார்த்து நாம் ஒற்றுமையாக வாழ்வோம். மனிதர் இல்லாத இந்த வீட்டில் நாம் ஏன் ஒற்றுமையாக வாழ முடியாது”, என்று நாய் கூறியது. குட்டிகளும் குஞ்சுகளும் கூச்சலிட்டுத் துள்ளி விளையாடின. பேதத்தை மறந்து ஒற்றுமையாக வாழ்ந்தன.

ஒரு நாள் வீட்டினுள் விரியன் பாம்பு நுழைந்தது. குட்டிகளும் குஞ்சுகளும் கூச்சல் இட்டன. நாயும் பூனையும் எலியும் ஒன்று கூடின. எதிர்த்துப் போராடின. பாம்பினால் தாக்குப் பிடிக்க முடியவில்லை. எதிர்க்க முடியாது பாம்பு ஓடிவிட்டது. குட்டிகளும் குஞ்சுகளும் காப்பாற்றப்பட்டன. ஒற்றுமையின் உயர்வு அவைகளுக்குப் புரிந்து விட்டது. அங்கு சந்தோசம் நிலவியது.

தங்க மாம்பழம்

ஆலங்கேணி அழகிய கிராமம். இரண்டு பெரிய ஆலமரங்கள் இருந்தன. அவை விழுதுகள் விட்டுப் பரந்திருந்தன. ஒரு ஆலமரத்தின் கீழ் கோயில். மறு ஆலமரத்தின் கீழ் பாடசாலை. இரண்டுக்கும் நடுவில் அழகிய கேணி. அதனால் ஆலங்கேணி ஊரின் பெயராயிற்று. தோட்டம் துரவுகள் நிறைந்திருந்தன. ஊரின் எல்லையில் மாந்தோப்புகள் இருந்தன. சாந்தனின் மாந்தோப்புப் பெரியது. எங்கும் கனிதரும் மரங்கள். அவை காயும் பிஞ்சுமாய் காட்சி தந்தன. அங்கு பெரிய மாமரம் இருந்தது. அதன் பழங்கள் சுவையானவை. இளமஞ்சள் நிறங்களில் பழங்கள் தொங்கின. சிறுவர்களைக் கவர்ந்து இழுத்தன. அவர்கள் பார்த்துச் செல்வார்கள். பறவைகள் சுவைத்து உண்டன.

கொத்துக் கொத்தாய் மாம்பழம்

காய்த்துக் குலுங்குது.

தத்தி வந்த பறவையினம்

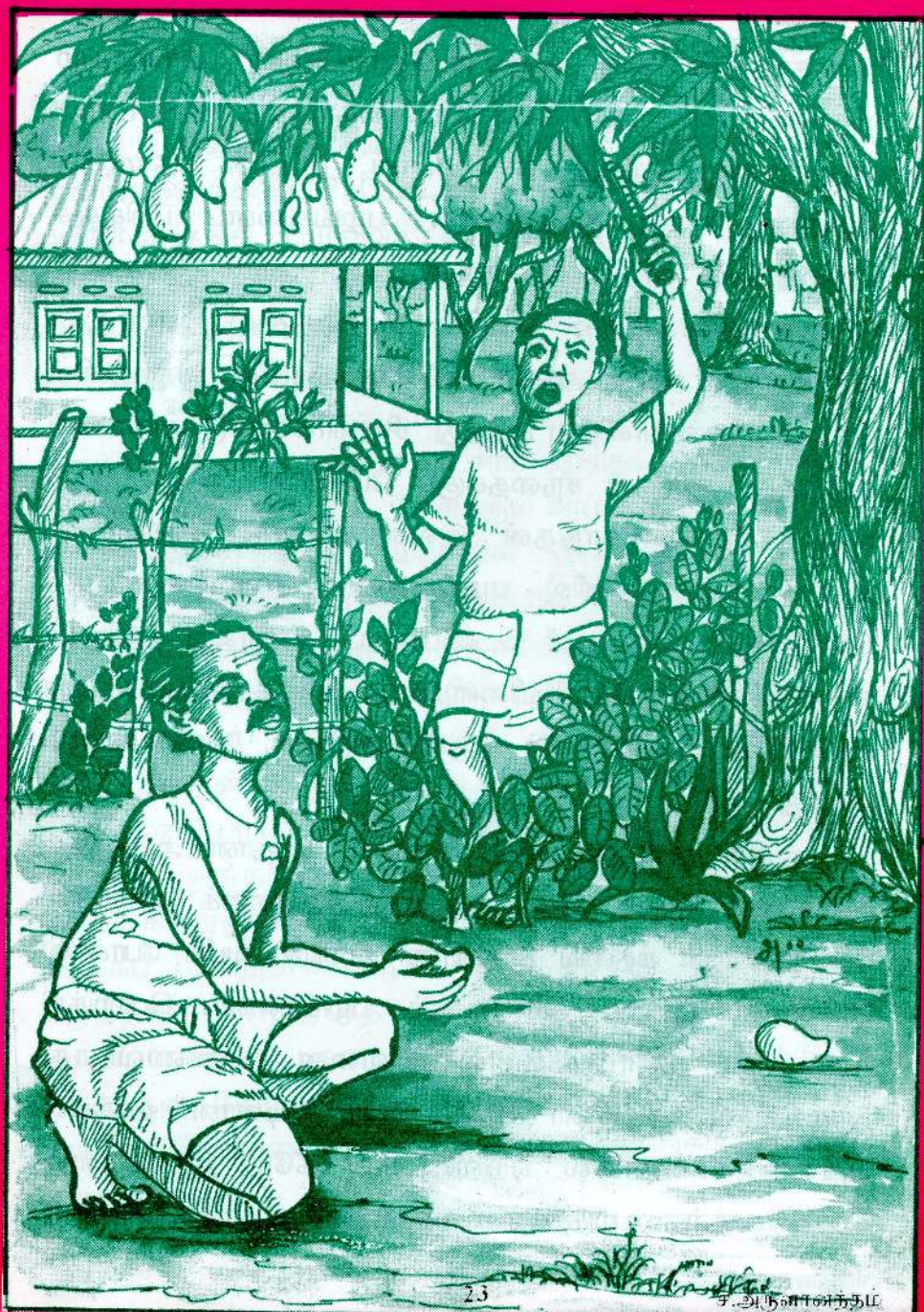
தாவிச் சுவைக்குது.

மஞ்சள் நிற மாம்பழங்கள்

மனதைக் கவருது.

பிஞ்சுப் பருவச் சிறுவர்களைப்

பார்த்துச் சிரிக்குது.

சாந்தன் ஒரு கஞ்சன்.தோப்பினுள் யாரையும் விடமாட்டான். பழங்களையும் கொடுக்க மாட்டான். பறவைகளை எறிந்து கலைப்பான். பட்டாசு கொழுத்தி வெளவால்களை துரத்துவான். பழங்களைப் பறித்துச் சந்தையில் விற்பான்.மக்கள் சாந்தனின் செயலை வெறுத்தனர்.அந்தப் பெரிய மாமரத்தில் அணிலும் வாழ்ந்தது. அந்த அணில் விசித்திரமானது. சாந்தனின் செயலை அவதானித்து வந்தது. சிறுவர்களோடு அன்பாகப் பழகியது. சாந்தன் சந்தைக்குப் போவான். அந்த நேரம் நல்ல நேரம். சாந்தன் இல்லாதபோது சிறுவர்கள் வருவார்கள். அணில் பழங்களைச் சிறுவர்களுக்குக் கொடுக்கும். அவர்கள் உண்பதைப் பார்த்து மகிழும். கிளைகளில் தாவி ஏறி விளையாடும். சாந்தன் வரும்போது எச்சரிக்கும். சிறுவர்கள் ஓடிவிடுவார்கள். பறவைகளும் பறந்து விடும்.

ஒரு நாள் ஒரு வழிப் போக்கன் வந்தான். அவனுக்கு நல்ல பசி. முகம் வாடி இருந்தது. அவனைக் கண்டதும் தோட்டக்காரன் கதவை மூடினான். ஆனால் வழிப் போக்கன் வேலியால் புகுந்து கொண்டான். பழங்களைப் பொறுக்கி உண்டான். தோட்டக்காரன் அவனை உண்ணவிடாது துரத்தினான். அவனோ சுற்றிச் சுற்றி ஓடினான். மரத்தில் உச்சாணிக்கிளையில் ஏறிவிட்டான். கீழே இறங்குமாறு தோட்டக்காரன் வற்புறுத்தினான். அவன் இறங்க மறுத்து விட்டான்.

“ஐயா அதோ அங்கே மேலே பாருங்கள்”, என்றான். எதையோ அவன் சுட்டிக்காட்டினான். தோட்டக்காரன் மேலே பார்த்தான். அவனுக்கு ஒன்றும் தெரியவில்லை. “என்ன இருக்கிறது”? தோட்டக்காரன் கேட்டான். “அதோ அழகான தங்க மாம்பழம், தெரிகிறதா? ஐயா பழத்தைப் பறித்துத் தரட்டுமா”? என்றான். தோட்டக்காரன் கண்களுக்கு ஒன்றும் தெரியவில்லை. “டேய் பொய் சொல்லாதே தொலைத்துப் போடுவேன்”. தடியை எடுத்துக் காட்டினான். “ஐயா பழம் வேண்டுமா, வேண்டாமா”? மரத்தில் இருந்தவாறே கேட்டான். “சரி..சரி.. பறித்துப் போடு” வேறு வழியின்றிச் சொன்னான். “எனக்கும் சாப்பிடத் தரவேண்டும். தருவீர்களா”? என்று மரத்தில் இருந்தே கேட்டான். “முதலில் பறித்துப்போடு பார்ப்போம்” என்றான்.

வழிப்போக்கன் பழத்தைப் பறித்துக் கீழே போட்டான். அது கீழே விழுந்து பாதி வழியில் நின்றது. இப்போதுதான் பழம் அவன் கண்களுக்குத் தெரிந்தது. ஆனால் தோட்டக்காரன் கைகளுக்கு எட்டவில்லை. பாய்ந்து துள்ளிப் பார்த்தான். பழம் எட்டிச் சென்றது. வழிப்போக்கன் கீழே இறங்கி வந்தான். பழம் அவன் பக்கம் சென்றது. தோட்டக்காரனுக்குக் கோபம் வந்தது. அவன் பழத்தைப் பிடிக்கப் பாய்ந்தான். பழம் விலகி ஓடியது. ஒரு தடியை எடுத்தான். பழத்தை நோக்கி அடித்தான். பழம் விலகிப்போனது. பறவைகளும் பிராணிகளும் பார்த்து மகிழ்ந்தன. தோட்டக்காரன் ஓடி ஓடிக் களைத்து விட்டான். பார்க்க வேடிக்கையாக இருந்தது. அவனுக்கு கோபம் பொங்கியது.

மாம்பழத்தைப் பிடிக்கப் போனான்
விலகிப் போனது
சாம்பிராணி மடையன் என்றே
தடியை எடுத்தான்.

தடியினால் வழிப்போக்கனை அடித்தான். என்ன
அதிசயம்? தடி அவன் கைகளை விட்டு விலகியது.
அந்தரத்தில் தடி நின்றது. அந்த அடி அவன் மேலேயே
பட்டது. தடி அவனைத் தாக்கியது. அவன் துடித்துப்
போனான்.

எடுத்த தடியால் ஓங்கியொரு
அடியும் அடித்தான்.
எடுத்த தடி தன்னைத்தானே
அடிக்கத் துடித்தான்.

பறவைகளும் பிராணிகளும் கூடி வந்தன. சுற்றி
நின்றன. பரிதாபமாகப் பார்த்தன. “வலிக்குதா”?
என்று கேட்டன.

கண்ட பறவைக் கூட்டமது
கலங்கி நின்றன.
மண்ணில் புரண்ட தோட்டக்காரன்
பக்கம் வந்தன.

தோட்டக்காரன் மனம் வருந்தினான். பறவைகளையும்
பிராணிகளையும் உண்ணவிடாது தான் துரத்தியதை
உணர்ந்தான். தன்மேல் இரக்கம் காட்டுவதைக் கண்டான்.

அவை அனுதாபமாக வந்து அவனை சுற்றி நின்றன.

தனக்காக அவை அனுதாபப் பட்டதைக் கவனித்தான். தன்னைத் தானே நொந்து கொண்டான். அவைகளிடம் மன்னிப்புக் கேட்டான்.

அவனைத் தூக்கி அரவணைத்து
அன்பைச் சுரந்தன.
தவறை உணர்ந்த தோட்டக்காரன்
சாந்தம் ஆகினான்.

அங்கு வழிப் போக்கனைக் காணவில்லை. ஆனால் அணில் மரத்தில் இருந்தது. அது மட்டும் துள்ளி விளையாடிக் கொண்டிருந்தது. மாமரத்தின் உச்சாணிக் கொப்பில் அந்த தங்க மாம்பழம் ஆடிக்கொண்டிருந்தது. பிராணிகளும் பறவைகளும் மகிழ்ந்து ஆடின. மனம் மாறிய தோட்டக் காரனும் சந்தோசமாய் வாழ்ந்தான். மரங்கள் பூத்துக் காய்த்தன. பிராணிகளும் பறவைகளும் விரும்பியவாறு பழங்களை உண்டு மகிழ்ந்தன. அணில் சந்தோசமாக ஓடித் திரிந்தது.

மரத்தில் அணில் ஏறித் தாவி
மகிழ்ந்து திரிந்தார்.
உரத்துக் குயில் பாட மயில்
உருகி ஆடினார்.

நன்றியுணர்வு

பெரிய வயல் வெளி இருந்தது. வெளியில் உயர்ந்த வேப்பை மரம் நின்றது. கிளைகள் விசாலித்து இருந்தன. நாட்டின் பிரச்சினையால் மரத்தின் கிளைகள் வெட்டப்பட்டன. இப்போது சிறு கிளைகளுடன் காட்சி தருகிறது. வயல் வெறுமையாகக் கிடந்தது. மக்கள் அங்கு வருவது இல்லை. அந்த மரத்தின் கீழ் ஒரு நாய் படுத்து இருந்தது. அது பசியால் வாடித் துடித்தது. அதனை வளர்த்தவர்கள் பிரச்சினையால் எங்கோ போய் விட்டார்கள்.

ஒரு காகம் இறைச்சித் துண்டோடு வந்தது. பெரிய துண்டாக இறைச்சி இருந்தது. அந்த மரத்தின் கிளையில் இருந்தது. இறைச்சி விழாதவாறு கவனமாக வைத்தது. அதற்குப் பசித்தது. சுற்றிவரப் பார்ப்பதற்கு நேரம் கிடைக்கவில்லை. வயிராறக் கொத்திக் கொத்தி உண்டது. பசி தீர்ந்த பின்தான் கீழே பார்த்தது. நாய் கொட்டாவி விட்டபடி படுத்திருந்தது. காகத்திற்கு இரக்கம் உண்டாயிற்று. காகம் கரைந்தது. நாய் மேலே பார்த்தது. காகம் நாயை அடையாளம் கண்டு கொண்டது. “அந்தக் கடியனா இப்படி மெலிந்து உள்ளது”. காகம் வேதனை கொண்டது. பழைய நினைவுகள் காகத்தின் மனதில் தோன்றின.

ஓமந்தை வயல்களைக் கொண்ட கிராமம். ஓமந்தையில் மீனாச்சிப் பாட்டி இருந்தாள். அந்தப்

பாட்டிக்குக் கிராமத்தில் செல்வாக்கு அதிகம். பாட்டி ஒரு நாயை வளர்த்தாள். அதனைக் கடியன் என்றே அழைப்பாள். ஒருநாள் பாட்டி இறைச்சி அரிந்து கொண்டு இருந்தாள். கடியன் காவலில் இருந்தது. பாட்டி ஏறியும் கழிவு இறைச்சியை உண்ணும். எலும்போடு கூடிய இறைச்சியைப் பாட்டி வீசினாள். அது வேலியோரத்தில் வீழ்ந்தது. கடியன் பாய்ந்து வந்தது. வேலியில் காகம் பார்த்துக் கொண்டு இருந்தது. வீச்சாய் காகம் தாவி எடுத்தது. மரத்தில் பறந்து இருந்தது.

காகத்தைக் கண்டால் கடியன் எரிந்து விழும். கடுமையாகக் குரைக்கும். காகம் நாயைச் சீண்டி விடும். கடியனின் கோபத்தைத் தூண்டி விடும். அதிலே காகத்திற்கு ஒரு இன்பம். கடியனைத் தனது எதிரியாக நினைக்கவில்லை. நல்ல நண்பனாகவே எண்ணியது. அதன் மனதில் சிந்தனை தோன்றியது. 'அந்த நாள் ஞாபகம் நெஞ்சிலே வந்ததே நண்பனே' என எண்ணியது. பசியால் வாடிய நாய் மெலிந்து இருந்தது. நாய் பார்வையாலே தன் பசியைக் கூறியது. காகம் கண்களை உருட்டியது. தலையை அசைத்து கீழே பார்த்தது. அது நாயை அனுதாபத்தோடு நோக்கியது. காகா என்றது. அது உனக்குப் பசிக்கிறதா என்று கேட்பது போல் இருந்தது.

காகம் எஞ்சியிருந்த இறைச்சித் துண்டைக் கீழே தட்டி விட்டது. அது மரத்திலிருந்து தொப்பென்று கீழே

விழுந்தது. நாய் முன்னங் கால்களால் இறைச்சியை அழுக்கிப் பிடித்தது. அதனைக் கடித்துச் சப்பித் தின்றது. நாய் தின்னும் அவசரத்தைக் கண்டது. பசியின் கொடுமையை உணர்ந்தது. எல்லா உயிர்களுக்கும் பசி இருக்கும். ஒரு உயிருக்கு உணவு கொடுத்ததை எண்ணியது. உணவை உண்டபின் மேலே பார்த்தது. காகம் காகா என்று கரைந்தது. அது “என்னைப் புரிகிறதா நண்பனே” என்பதுபோல் இருந்தது.

நாய் புரிந்து கொண்டது. நன்றியோடு காகத்தைப் பார்த்தது. “நன்றி நண்பனே” என்பதுபோல் வாலை ஆட்டிக் குரைத்தது. காகம் காகா எனக் கரைந்தது. “நாளை வருகிறேன் நண்பா காத்திரு!” என்பது போல் புரிந்தது. காகம் வீச்சாகப் பறந்து போனது. காகம் மீண்டும் வரும் என்று நம்பியது. நாய் மரத்தின் கீழ் சுருண்டு படுத்துக் கொண்டது. காகம் உதவிக் கொண்டிருந்தது. நாயை வேட்டையாடத் தூண்டியது. இப்போது நாய் வேட்டையாடி காகத்திற்கும் உதவுகிறது.

யானைக் குட்டி

அது ஒரு அழகான காடு. பலவகை மிருகங்களும் பறவைகளும் வாழ்ந்தன. எலிகளும் குரங்குகளும் யானைகளும் ஒற்றுமையாக இருந்தன. ஒன்றுக்கு ஒன்று உதவி செய்து கொண்டன. உயர்ந்த பாறைகளில் இருந்து சிற்றாறுகள் ஊர்ந்தன. எப்பொழுதும் கலகலப்பாக காடு இருந்தது. எலிகள் கூட்டங் கூட்டமாய் புகுந்து விளையாடின. குரங்குகளின் சேட்டை அட்டகாசமாய் இருக்கும். யானைகளின் வால்களில் குரங்குக் குட்டிகள் தொங்கி விளையாடும். துதிக்கையில் தாவி ஏறும்.

ஒரு யானை தன் குட்டியோடு வந்தது. குட்டி சரியான கூட்டி. துள்ளி ஓடி விளையாடும். குரங்குக் குட்டிகளும் சேர்ந்து கொள்ளும். கரடிக் குட்டிகளும் எலிக் குஞ்சுகளும் சேர்ந்து விளையாடும். யானைக் குட்டி பெரிய காதுகளை ஆட்டும். குரங்குக் குட்டிகள் காதுகளில் தொங்கி ஆடும். கரடிக் குட்டிகள் யானைக் குட்டியின்மேல் சவாரி செய்யும். எலிகள் கால்களுக்குக் கீழ் நுழைந்து ஓடும். மான் மரை கரடிக் குட்டிகள் முன்னால் நடக்கும். பழங்களைக் குரங்குகள் பிடுங்கிக் கொடுக்கும்.

யானைக் குட்டிக்குப் பழங்களை ஊட்டும். வாலிலும் துதிக்கையிலும் குரங்குக் குட்டிகள் ஊஞ்சல் ஆடும்.

குட்டிகள் சேர்ந்து விளையாடுவதைப் பெரியவை பார்த்து மகிழும். யானைக் குட்டியும் ஏனைய குட்டிகளும் துள்ளின. குதித்து ஆடின. ஓடிப் பாய்ந்து விளையாடின. நீரோடையைக் கடந்து சென்றன. காட்டுப் பூக்களைப் பறித்தன. இலைகளைப் பிடுங்கித் தின்றன. திடீரெனக் குரங்குக் குட்டிகள் கீச்சிட்டன. பாய்ந்து பாய்ந்து அலறின. யானையும் குரங்குகளும் பயத்தோடு ஓடிச் சென்றன. யானை பயங்கரமாக அலறியது. யானைக் குட்டியைக் காணவில்லை. காட்டில் பெரும் துயரம் நிலவியது.

தாய் யானை அழுது துடித்தது. மிருகங்கள் பறவைகள் கூடித் தேடின. செய்தி காடெங்கும் பரவியது. தேடல் தொடர்ந்தது. ஆலா மேலெழுந்து பறந்தது. காட்டை நோட்டம் விட்டது. அதன் கண்களில் ஏதோ தெரிந்தது. சட்டென்று கீழே வந்தது. பெரிய கிடங்கினுள் யானைக் குட்டி தெரிந்தது. காட்டு யானைகளைப் பிடிக்க மனிதர் வெட்டிய பெரிய குழி அது. ஆலா அதனைக் காட்டியது. யானைக்கு நம்பிக்கை தோன்றியது. யாவும் அந்த இடத்துக்கு ஓடின. தாய் யானை கிடங்கைச் சுற்றிச் சுற்றி வந்தது. தன் துதிக் கையை நீட்டிப்பார்த்தது. எட்டவில்லை துடித்து அலறியது.

எலிகள் பாய்ந்து வந்தன. இமைப் பொழுதில் கிடங்கினுள் இறங்கின. பக்கவாட்டில் வளைகளைக்

கிண்டின. உடும்பு, முள்ளம் பன்றிகளும் சேர்ந்து கொண்டன. குரங்குக் குட்டிகள், எலிக் குஞ்சுகள் துள்ளிச் சென்றன. கிடங்கில் யானைக் குட்டிக்கு அருகில் சென்றன. ஆறுதல் கூறின. பறவைகளும் விலங்குகளும் சேர்ந்து கொண்டன. கிடங்கு பக்கவாட்டில் இடிந்து மட்டமாகிக் கொண்டு வந்தது.

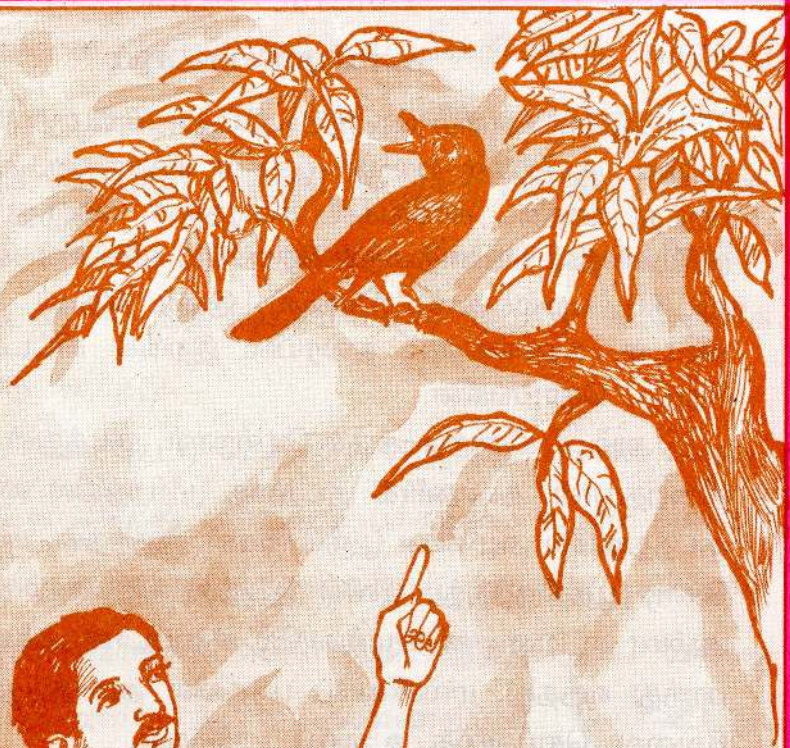
யானைக் குட்டி மெதுவாக எழுந்தது. மெல்ல மெல்ல கால்களை எடுத்து வைத்தது. பக்கத்தில் உள்ள ஏனைய குட்டிகள் ஆரவாரித்துத் தைரியம் ஊட்டின. யானைக் குட்டி மெதுவாக வெளியே ஏறி வந்தது. தாய் யானை தன் குட்டியை வாரி அணைத்துக் கொண்டது. மிருகங்களும் பறவைகளும் மகிழ்ந்து ஆரவாரித்தன. தாய் யானை பறவைகளுக்கும் மிருகங்களுக்கும் நன்றி கூறியது. குட்டி யானை ஏனைய குட்டிகளை நன்றியோடு பார்த்தது. ஆலாவை தாய் யானை தேடியது. ஆலா மரத்தில் இருந்தது. வாழ்த்துப் பாடிக் கொண்டிருந்தது. யாவும் மகிழ்ச்சியில் ஆடின. காடு இன்பமாய் இருந்தது.

காகமும் பாடமும்

கிழக்கு வானம் வெளுக்கத் தொடங்கியது. சேவல்கள் கூவின. குயில்கள் பாடின. பூக்கள் மலர்ந்தன. வண்டுகள் பறந்து ஊதின. காகங்கள் கரைந்தன. விடிந்து விட்டது. சூரியன் தன் பயணத்தைத் தொடங்கி விட்டான். கூடுகளை விட்டுப் பறவைகள் நீங்கின. இரை தேடப் புறப்பட்டு விட்டன. காகங்களும் தரையில் இறங்கி விட்டன. இரை தேடத் தொடங்கின.

அம்மா கிணற்றடிக்குச் சென்றாள். குடத்துள் தண்ணீர் நிறைத்தாள். தண்ணீர்க் குடத்தை முற்றத்தில் வைத்தாள். குடத்தடியில் அழகான பூஞ்செடிகள் இருந்தன. மல்லிகைக் கொடி பூத்திருந்தது. பூவில் இருந்து நறுமணம் பரவியது. அம்மா சட்டிபானை கழுவுவதில் ஈடுபட்டாள். காகம் ஒன்று பறந்து வந்தது. மல்லிகைப் பந்தலில் அமர்ந்தது. அம்மா வேலை செய்வதை உற்றுப் பார்த்தது.

பானையின் அடியில் சோற்றுப் பருக்கைகள் இருந்தன. அவற்றைப் பழைய தட்டில் எடுத்தாள். காகம் அதனைப் பார்த்தபடி இருந்தது. அப்படியே எடுத்துத் தூரத்தே வைத்தாள். இப்போது காகம் 'காகா' எனக் கரைந்தது. காகத்தின் குரல் பலமாக ஒலித்தது. சற்று நேரம் அமைதியாக இருந்தது. மாமரத்தின் கிளைக்குத் தாவினது. கிளையில் இருந்து கரைந்தது. அப்பா காகத்தைப் பார்த்தார். தங்கையை அழைத்தார். காகம் கரைவதை அவதானிக்கும் படி கூறினார். "காகம் தன் சொந்தங்களை அழைப்பதைப் பார்த்தாயா? காகம் தேவைக்கு ஏற்றவாறு ஒலி எழுப்பிக் கரையும்" என்றார்.

“உணவைக் கண்டால் ஒருவிதமாகக் கரையும். தங்களுக்குத் துன்பம் என்றால் வேறுவிதமாகக் கரையும். காகங்கள் தமக்குள் உறவாடும் போது ஒருவித ஒலி எழுப்பும்”. என்று வியக்கச் சொன்னார். “அந்தக் காகம் தன் இனத்தவரை அழைக்கிறது. இப்போது காகக் கூட்டம் வரும் பாருங்கள்” என்றார். காகம் கரைந்தது. பல திசைகளில் இருந்தும் காகக் குரல்கள் ஒலித்தன.

காகங்கள் நொடிப்பொழுதில் வந்து சேர்ந்தன. மாமரத்தின் கிளைகளில் குவிந்தன. ஒவ்வொன்றாகக் கீழே இறங்கின. சோற்றை உண்டன. மெல்ல அசைந்து நடந்தன. சோறு முடிந்ததும் அம்மாவைச் சூழ்ந்து கொண்டன. முன்னும் பின்னும் சுற்றி வந்தன. அம்மா ‘சூய்’ என்று துரத்தினாள். ஒன்றாய்ப் பறந்து மீண்டும் வந்தன. அக்கா கண்ணாடியை எடுத்து வந்தாள். சூரிய ஒளியைக் கண்ணாடியில் படும்படி பிடித்தாள். காகங்களை நோக்கி ஒளியைப் பாய்ச்சினாள்.

சூரியஒளி காகங்களில் பட்டது. காகங்கள் வெருண்டு எழுந்தன. காகா என இரைச்சல் இட்டன. பறந்து மரத்தில் இருந்தன. அக்கா வெற்றிச் சிரிப்போடு வந்தாள். “கமலா இங்கே வா” என்றார். அக்கா அப்பா பக்கம் போனாள். தங்கையும் தம்பியும் சென்றார்கள். அப்பா சொல்வதை அம்மாவும் அவதானித்தாள்.

“காகங்களிடம் நல்ல பழக்கங்கள் நிறைய உண்டு. காகங்கள் ஊர் கூட்டியே உண்ணும். ஒன்றாய்ப் சேர்ந்தே

உண்ணும். துன்பம் வந்தால் ஒன்றாய்க் கூடிப் பறந்து
கரையும். காகங்களின் கூட்டுறவு வாழ்க்கையை
மனிதர்களும் பின்பற்ற வேண்டும்” என்றார். “நல்ல
பாடத்தைக் காகம் நமக்குத் தருகிறது. நாமும்
ஒற்றுமையாக வாழ வேண்டும். பிறருக்கு உதவி செய்ய
வேண்டும்.” அப்பா அறிவுரை சொன்னார். பிள்ளைகள்
தெரிந்து கொண்டனர். அம்மாவோடு சேர்ந்து பிள்ளைகள்
உதவி செய்கிறார்கள். அப்பாவுக்கு ஒரே மகிழ்ச்சியாய்
இருந்தது. காகங்கள் தங்கள் செயலில் ஈடுபட்டன.

கரடியும் குட்டிகளும்

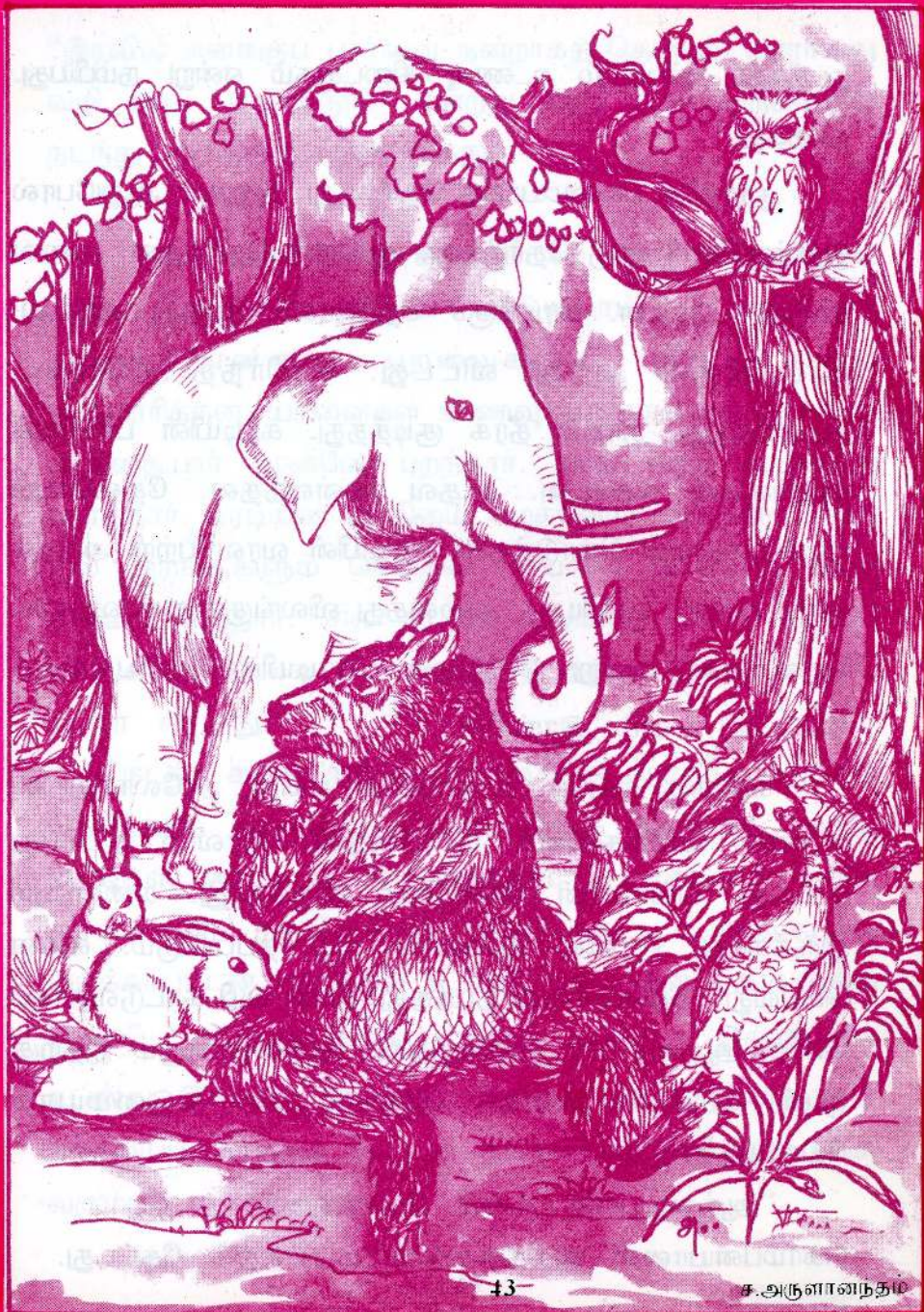
அது ஒரு சிறிய காடு. அந்தக் காட்டில் செம்மண் காணப்பட்டது. கறையான் புற்றுக்களும் அதிகம். பெரிய மரங்களில் தேன்கூடுகளும் இருந்தன. காய் கனி கிழங்கு வகை காணப்பட்டன. அந்தக் காட்டில் சிறிய குகையும் இருந்தது. அந்தக் குகையில் ஒரு கரடியும் வாழ்ந்தது. அதற்கு இரு குட்டிகள் இருந்தன. குட்டிகளோடு கரடி சந்தோசமாக வாழ்ந்தது.

மழை பொய்த்தது. வரட்சி தொடர்ந்தது. காடு வரண்டு போய் விட்டது. தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை. உணவுத் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டது. கரடிக்குப் பசி. குட்டிகள் பசியால் வாடின. அந்தக் காட்டுக்கு அப்பால் மணல் தெரிந்தது. அது பரந்த பாலைவனமாக இருந்தது. பகல் நேரத்தில் மணல் தகிக்கும். வெயில் அனலாக எரிக்கும். பசி மிகக் கொடுமையானது. பசி வந்தால் புசிப்பதற்கு வழி தேட வேண்டும். குட்டிகளை அழைத்தது. இருந்த உணவைப் பார்த்தது. உணவில் ஒரு பகுதியை ஒதுக்கி வைத்தது. மிகுதியைக் குட்டிகளுக்குக் கொடுத்தது. குட்டிகள் உண்ணும்வரை இருந்தது. ஒதுக்கி வைத்த உணவைக் காட்டியது. பசி வந்ததும் சாப்பிடலாம்". என்று கூறியது. கரடியும் உணவு தேடிப் புறப்பட்டது.

வெப்பம் கால்களைத் தீய்த்தது. சூடு உச்சியில்

தாக்கியது. கரடி சிந்தித்தது. எத்தனை நாட்களுக்குப் பட்டினி கிடப்பது? ஒரு மரத்தின் கீழ் நின்றது. மரத்தின் பட்டை உரிந்து கீழே விழுந்தது. பட்டைகளை எடுத்தது. தனது நான்கு கால்களுக்குக் கீழே போட்டது. பட்டைகளுக்கு மேல் கால்களை வைத்தது. கால்களை இழுத்து. இழுத்து நடந்தது. தொடக்கத்தில் கடினமாய் இருந்தது. நடக்க நடக்க இலகுவாகியது. பழகி விட்டது. வரண்ட மணல் இப்போது சுடவில்லை. நீண்ட தூரம் வந்து விட்டது. தாகமும் பசியும் வாட்டியது. வந்த வழியைப் பார்த்தது. ஒரே வெளியாய்த் தெரிந்தது. தூரத்தே தண்ணீர் அலைகள் போல் தெரிந்தது. ஆவலுடன் நடந்தது. நடக்க நடக்க நீர் நிலையும் போய்க் கொண்டே இருந்தது.

கரடிக்கு அழகை வந்து விட்டது. குட்டிகளை நினைத்தது. மனதில் உறுதி ஏற்பட்டது. தொடர்ந்து நடந்தது. தூரத்தே ஆறாகத் தெரிந்ததே. அது என்ன? கரடிக்கு ஆச்சரியமாய் இருந்தது. அது கானல்நீர் என்பது கரடிக்குத் தெரியாது. கானல்நீர் வெப்பக் கதிர்வீசலால் தோன்றும் காட்சி. அது வெறும் மாயை. விடாமுயற்சியோடு நடந்தது. களைத்து விட்டது. சற்று நின்று பின்னால் பார்த்தது. இரண்டு கோடுகள் தெரிந்தன. போகும் வழி தெரிந்து விட்டது. சந்தோசம் உண்டானது. விரைந்து

நடந்தது. எப்படியும் உணவு கிடைக்கும் என்று நம்பியது.
நடந்தது.

தாரத்தே பசுமையாகத் தெரிந்தது. இதுவும் ஆறுபோல் இருக்குமோ? காடு தெரிந்தது. மரங்கள் தெரிந்தன. அவை காற்றில் ஆடின. கரடிக்குச் சந்தோசம் பிறந்து விட்டது. காட்டுக்குள் வந்து விட்டது. குளிர்ந்த நீரோடை சலசலத்தது. தாகம் தீரக் குடித்தது. கரடியின் பசியைக் குரங்குகள் கண்டன. உதவ முன்வந்தன. தேனையும் பழங்களையும் கொடுத்தன. கரடியின் வரவு பற்றி அந்தக் காடெல்லாம் பரவியது. அனைத்து விலங்குகளும் வந்தன. பறவைகள் ஒன்று சேர்ந்தன. கரடியின் துன்பத்தைக் கேட்டன. மனம் இரங்கின.

கரடிக்கு எப்படி உதவலாம் என்று ஆலோசித்தன. உணவு வகைகளைச் சேகரித்தன. இரவில் நடப்பது நல்லது. வெயிலின் கொடுமை இருக்காது. களைப்பும் இருக்காது. இரவில் போனால் வழி தப்பிவிடும். என்ன செய்வது? ஆலோசனை நடந்தது. தான் வழி காட்டுவதாகப் பெரிய ஆந்தையார் முன்வந்தார். ஆந்தையாரும் இதற்கு முன் செல்லவில்லை. ஆந்தையார் கடுமையாக யோசித்தார்.

“ஆந்தையாரே என்ன யோசனை?”

கொம்பன்யானை துதிக்கையை உயர்த்திக் கேட்டது.

“இரவில் எனக்குப் பார்வை நன்றாகத் தெரியும். யாராவது வழி காட்ட வேண்டும்.” என்றது. கரடி தான் வரும்போது நடந்து வந்ததை நினைத்தது.

“நான் வரும்போது கால்களால் கோடு கீறிவந்தேன். அந்த கோடுகள் வழியே செல்லலாம்” ஆர்வத்தோடு கரடி சொன்னது. பறவைகளும், மிருகங்களும் ஆரவாரித்தன. யானைகள் உணவு வகைகளைத் தூக்கின. ஆந்தையார் முன்னே பறந்தார். கரடி வந்த வழியைப் பார்த்தார். கரடியின் புத்தியை மெச்சினார். யானைகளோடு சில குரங்குகளும் சென்றன. முயலார் வேகமாக ஓடித் திரும்பி வந்தார். சில நடக்க முடியாது என்று திரும்பி விட்டன. மற்றவை தொடர்ந்து நடந்தன. நிலவு வானில் உலா வந்தது.

நடந்த களைப்புத் தெரியவில்லை. தூரத்தே மரங்கள் தெரிந்தன. மரஞ்செடி கொடி வாடிக் கிடந்தன. கரடிக் குட்டிகள் அழுதபடி காத்திருந்தன. குட்டிகளைக் கண்ட கரடிக் குச் சந்தோசம் பிறந்தது. உணவுவகை இறக்கப்பட்டன. குட்டிகள் உண்டு மகிழ்ந்தன. தங்களுக்கு உதவிய அனைத்துக்கும் நன்றி கூறின. “இக்காட்டில் உணவு இல்லை. தண்ணீர் இல்லை. எப்படி வாழ்வது?” கரடியைப் பார்த்துக் கேட்டன. தங்களோடு தமது காட்டுக்கு வரும்படி அழைத்தன.

“நாங்கள் பிறந்து வாழ்ந்த இந்த இடத்தை விட்டுப்போகலாமா? மனது தாங்காது. இப்போது துன்பம்தான். ஆனால் ஒரு நாள் வரும். அப்போது எங்களுக்கு விடிவு வரும். உங்கள் உதவியை மறக்க மாட்டோம்.” கரடி கண் கலங்கிக் கூறியது. “உங்களுக்கு உதவி செய்ய காத்திருக்கிறோம். அடிக்கடி வந்து உங்களுக்கு உதவி செய்கிறோம். அதை நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.” மிருகங்களும், பறவைகளும் சேர்ந்து கூறின. அவை தங்கள் காடு நோக்கிப் புறப்பட்டன. கரடியும் குட்டிகளும் கையசைத்து நின்றன. தமது காட்டை ஒரு முறை பார்த்துக் கொண்டன. கரடியின் கண்களில் கண்ணீர் சுரந்தது. “பிறந்து பழகி வாழ்ந்த இடம் சொர்க்கம்.” என்று நிம்மதி அடைந்தன.

ஆசிரியரின் நூல்கள்

1. இன்பக்கனிகள்
2. பாட்டுப் பாடுவோம்
3. காகமும் தம்பியும்
4. பாடி ஆடுவோம்
5. கடலும் காவிரியும்
6. சின்னச்சின்னப் பாட்டு
7. மனதுக்கினிய பாட்டு
8. ஆனந்தப் பாட்டுப் பாடு
9. பூஞ்சிட்டுக்கள்
10. பளிங்குத்தீவு
11. காட்டில் கலவரம்
12. பயங்கொள்ளலாகாது பாப்பா
13. ஆடி மகிழ்வோம்
14. தங்க மாம்பழம்
15. கேணிப்பித்தன் கவிதைகள்
16. அந்த ஆவணி ஆறு
17. வம்மிப் பூ

திரு.ச.அருளானந்தம் அவர்கள் நாடறிந்த எழுத்தாளர். சிறுவர் இலக்கியத்தில் ஆர்வம் கொண்டவர். சிறுவர்களுக்காக இதுவரை பல நூல்களை எழுதியுள்ளார். இவரது காகமும் தம்பியும் எனும் சிறுவர் பாடல்கள் அடங்கிய நூலுக்கு வடக்கு கிழக்கு மாகாண சாகித்தியப் பரிசு கிடைத்தது. பயங்கொள்ளலாகாது பாப்பா என்ற சிறுவர் நாவலுக்கும், மனதுக்கினிய பாட்டு

என்ற சிறுவர் பாடல்கள் அடங்கிய நூலுக்கும் அகில இலங்கைச் சாகித்தியப் பரிசு தொடர்ந்து கிடைத்துள்ளமை குறிப்பிடப்பட வேண்டிய தொன்றாகும்.

சிறந்த ஆசிரியராக, அதிபராக, கல்விப் பணிப்பாளராகக் கடமையாற்றியவர். பல புதிய பாடசாலைகளைப் பின்தங்கிய வவுனியா மாவட்டத்தில் திறந்தவர். முன்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கான ஆசிரியர் வள வழிகாட்டியைத் தயாரித்து அதனைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்தவர். ஆரம்பப் பிள்ளைப் பருவ அபிவிருத்தியில் ஆர்வம் - கொண்டவர். பலருக்கும் பயிற்சியளிப்பவர். சிறப்பாக முன்பள்ளி ஆசிரியர்களைப் பயிற்றுவிப்பதில் பல புதுமைகளைப் புகுத்துபவர். அலுப்பில்லாது அவர்களின் மனதைப் புரிந்து செயற்படுபவர். ஆடலும் பாடலும் கலந்து செயற்பாடுகளைச் செய்வதற்கு உரமுட்டுபவர். சர்வோதயம் பல செயற்திட்டங்களை இவர் உதவியினால் நிறைவு செய்கிறது. பழகுவதற்கு இனிமையானவர். அமைதியாக இருந்து சேவை செய்பவர். இவரது நூல்களில் கருத்தாழமும், படிப்பினையும் தேர்ந்தெடுத்த இலகுவான சொற்களும் இருக்கும். இவர் சிறந்த கல்விமானும் கவிஞரும் ஆவார். தமிழ் கூறும் நல்லலகம் இவரது நூல்களை வாங்கிப் பயனடைய வேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொள்வதோடு தொடர்ந்து பல நூல்களை இவர் எழுதி வெளியிட வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அம்மன்கோயில் வீதி
கல்முனை - 2

க.கனகரத்தினம். J.P
மாவட்ட இணைப்பாளர்
சர்வோதயம் - வவுனியா.